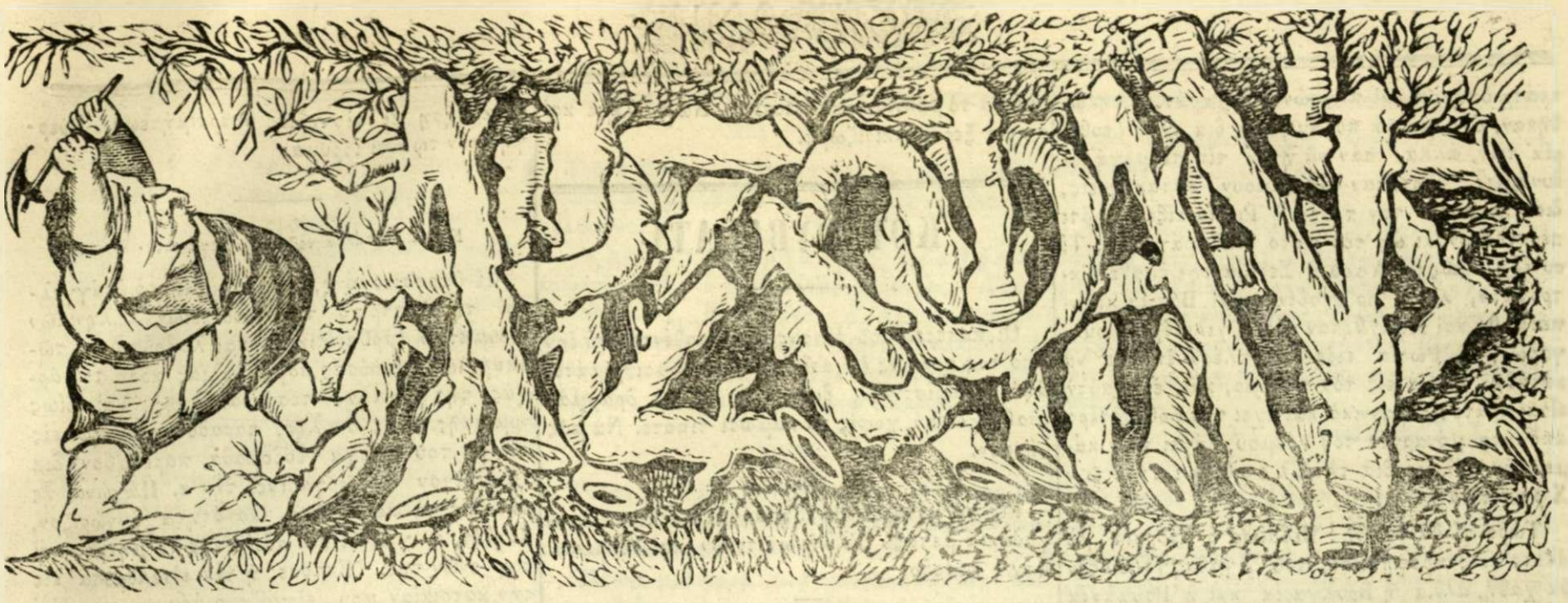

ΑΡΙΘ. 260

Κάθε ξύλο ποῦ δὲν κάνει καρπὸ, πρέπει νὰ κόβεται καὶ νὰ ρίχνεται 'ς τὴ φωτιά.
ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ.

ΕΤΟΣ Ε'.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ καὶ ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

'Εν 'Ελλάδι ἐτησία δραχμ. 14
Διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα » 30
'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ Φράγ. 20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Π. ΠΗΓΑΔΙΩΤΗΣ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ.

ΑΘΗΝΑΙ = ΠΕΜΠΤΗ = 30 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Δι' ἕκαστον στίχον λεπτ. 50
Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώτου· ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἓν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς 'Αθήνας.

ΔΕΛΤΙΟΝ.

'Αφοῦ πλέον ἔπαυσε ἡ «Ὥρα» νὰ γράφῃ σπουδαῖα δελτία περὶ προσωπικῶν καὶ ὀπροσώπων ὑπουργῶν, καὶ ἡ «'Εφημερίδα» ποιητικὰ ἄρθρα ἀστροστολισμένα, ἦλθε ἡ ἀράδα τοῦ «'Αριστοφάνη» νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ καὶ τὰς δύο σπουδαίας αὐτὰς ἐφημερίδας, καὶ νὰ γράψῃ καὶ αὐτὸς σπουδαῖα ἄρθρα καὶ μεγάλα σὰν τὴν «'Εφημ. τῶν Συζητήσεων», περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ 'Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου καὶ σὲ τί τέλος θὰ φθάσῃ αὐτός.

Ὡς καθὼς γνωρίζει ὅλος ὁ κόσμος, ὁ «'Αριστοφάνης» δὲν εἶναι οὔτε ῥωσόφρονας σὰν τὸν φίλο του κ. Κουμουνδοῦρον, καθὼς θέλουν νὰ λέγουν αἱ κακαὶ γλώσσαις, οὔτε ἀγγλόφρονας, καθὼς εἶναι βέβαιον ὅτι εἶναι ὁ κ. Τρικούπης, οὔτε τουρκόφρονας καθὼς ὁ κ. Δεληγεώργης, ὡς ὁ κόσμος ὅλος ξέρει· ὁ 'Αριστοφάνης εἶναι ἑλληνόφρονας καὶ μὲ τὰ λόγια καὶ μὲ τὰ ἔργα, καὶ ὡς τοιοῦτος θὰ ὁμιλήσῃ καθαρὰ καὶ ξέστερα καὶ ἔξω ἀπὸ κάθε στρεψοδικία.

Ἡ 'Ρωσία, καθὼς ξέρομεν ὅλοι μας, ἔχει ἕνα μεγάλο πρόγραμμα πολιτικὸ, τῆς Αἰκατερίνης καὶ τοῦ Μεγάλου Πέτρου, τὸ ὁποῖον εἶναι αὐτὴ ἡ μεγάλη ἰδέα. Αὐτὴ δὲ ἡ μεγάλη ἰδέα τῆς 'Ρωσίας συνέπεσε, κατὰ διαβόλου συνέργεια, νὰ ἔχῃ τὸν ἴδιο σκοπὸ, τὸν ὁποῖον ἔχει καὶ ἡ ἰδική μας μεγάλη ἰδέα, δηλαδὴ, καθὼς ἡμεῖς θεωροῦμε, ὅτι ἅμα πάρωμεν τὴν Πόλι, τότε μόνο θὰ ἡσυχάσωμε, τὸ ἴδιο θεωρεῖ καὶ ἡ 'Ρωσία, θέλει νὰ πάρῃ καὶ αὐτὴ τὴν Πόλι. Γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ ὅμως τὸν σκοπό της τοῦτο, πρέπει νὰ βγάλῃ κάθε ἐμπόδιο, καὶ τὸ ὁποῖον εἴμαστε ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες.

Μὴ βλέπετε πῶς εἰς τὸ 21 μᾶς ἐβοήθησε μαζὺ μὲ τὰς ἄλλας μεγάλας δυνάμεις καὶ ἐκάμαμε μιὰ ποντικοφωλειὰ βασίλειο, τότε ἐγελάστηκε, διότι ἐνόμιζε πῶς κάμουσα ἡμᾶς βασίλειο, θὰ μᾶς εἶχε πάντοτε στὸ χέρι της σὰν κούκλα, τὴν ὁποία θὰ ἔκαμε ὅπως ἤθελε γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς πονηροὺς σκοπούς της. Καὶ πραγματικῶς τὴν πονηράδα της αὐτὴ γιὰ πολλὰ χρόνια ἡμεῖς τὴν ἐπέρναμε γιὰ ἀγάπη, ἕως ὅτου τὴν ἐννοήσαμε. Ἡ 'Ρωσία λοιπὸν εὑρέθηκε ἀπατημένη, καὶ ἀντὶ, καθὼς ἐνόμιζε, ὅτι θὰ μᾶς εἶχε ὄργανο τῶν σκοπῶν της, ἔξαφνα ἡμεῖς φανήκαμε φοβεροὶ καὶ ἐπικίνδυνοι ἐχθροί της. Τότε πλέον καὶ αὐτὴ ἔρριψε κατὰ μέρος τὴ διπροσωπία καὶ ἐφάνηκε καθαρὰ ἄσπονδος ἐχθρός μας. Πρῶτο ἔργο λοιπὸν, γιὰ νὰ μᾶς κολοβώσῃ, ἐσυλλογίστηκε νὰ καταστρέψῃ τὴν μεγάλη δύναμι τοῦ Πατριαρχείου μας, τὸ ὁποῖον εἶχε τόση μεγάλη ἐπιρροὴ εἰς ὅλους τῆς Τουρκίας τοὺς Χριστιανούς. Ἄρχισε λοιπὸν νὰ δωροδοκῇ τοὺς Βουλγάρους καὶ λίγο λίγο τοὺς ἔφερε σὲ θέσι νὰ γυρέψουν τὸν χωρισμό τους ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, μέχρις ὅτου ἔγινε ὁ ἀφορισμὸς καὶ ἐκηρύχθησαν οἱ Βούλγαροι σχισματικοί

'Αφοῦ ἐτελείωσε μὲ μεγάλους κόπους τὸν πρῶτο σκοπό της, ἔρριψε τὰ δίκτυά της στὴ Βοσνία καὶ 'Ερζεγοβίνη καὶ ἔκαμε νὰ τὴν ἐπαναστατήσουν αὐταῖς αἱ δύο χώραις, ποῦ οὔτε στὸν ὕπνο των τὸ εἶχαν ποτέ. 'Αφοῦ ἄναψε τὴ φωτιὰ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, ἔρριψε τοὺς ἀναμμένους δαυλοὺς στὴ Βουλγαρία καὶ σήκωσε καὶ αὐτοὺς σὲ ἐπανάστασι, καὶ τοὺς ἔφερε σὲ τόση μωρία, ὥστε νὰ πιστεύσουν πῶς μπορεῖ νὰ κάμουν πόλεμο μὲ ξύλινα κανόνια.

'Αφοῦ ἄναψε τὴν φωτιὰ πλέον, ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴν ἀνακατεύσῃ καὶ τὴν ζωογονήσῃ· ἔσπρωξε λοιπὸν τὴν δυστυχισμένη Σερβία καὶ τὸ μικρὸ Μαυροβούνιον, τὰ ὁποῖα ἐνῷ εἶναι

ΜΙΑ ΕΥΕΡΓΕΣΙΑ.

Ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς μῆνες θὰ κάμουν εἰς τὰς Θήβας
Μ' ἀσβέστη καὶ μὲ πλίθες ἐκείνας τὰς καλύβας
Ὁποῦ θὰ πᾶνε τότε μέσα σ' αὐταῖς νὰ μείνουν
'Εκεῖνοι ποῦ γενῆκαν ἐφέδροι καὶ θὰ γίνουν.
Ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς μῆνας
'Αντίο στὰς 'Αθήνας.

Γιὰ τοῦτο πρέπει ὅλοι οἱ νέοι ἔφεδροί μας
Νὰ στείλουν ἕνα γράμμα εἰς τὴν Κυβέρνησί μας
Καὶ μ' ὅλη τὴν καρδιά των νὰ τὴν εὐχαριστήσουν,
Γιατὶ δὲν τοὺς ἀφίνει νὰ πᾶνε νὰ καθίσουν
'Εκεῖ στὰ ἔξω μέρη
Μὲ τέτοιο καλοκαῖρι.

Καὶ βέβαια... ὀλίγο καλὰ συλλογισθῆτε,
Ἂν τῆς πτωχῆς 'Ελλάδος οἱ νέοι κυβερνῆται
'Ελέησαν στοὺς ἐφέδρους μέσα σ' αὐτοὺς τοὺς μῆνας,
Ποῦ εἶναι τόση ζέστη, ν' ἀφήσουν τὰς 'Αθήνας,
Τί θὰ παθαίναν τότε
Οἱ νέοι στρατιῶται!

Χριστὲ καὶ Παναγία!... Τρελλένομαι, τρομάζω,
Σταυροκοποῦμαι ὅλος, πονῶ, ἀνατριχιάζω,
Στέκουν εὐθὺς κλεισμένα τὰ κίτρινά μου χείλη
Κι' ἀπὸ τὰ δυώ μου χέρια μοῦ πέφτει τὸ κονδύλι,
Ἅμα στὸ νοῦ μου βάλλω
Τέτοιο κακὸ μεγάλο.

'Εὰν οἱ ἔφεδροί μας, ἂν τὰ παιδιά μας ὅλα,
Ποῦ μὲς' στὰ καφφενεῖα κτυποῦν τὴν καραμπόλα
Καὶ εἶναι μαθημένα στὸ τσάϊ, εἰς τὸ γάλα,
Στὴ μπύρα, στῆς γυναῖκες, στὸν ὕπνο, στὴν καββάλα;
'Επήγαιναν 'κεῖ πέρα,
Ψοφοῦσαν σὲ μιὰ 'μέρα.

Κανεὶς δὲν θὰ 'μποροῦσε ποτὲ νὰ ὑποφέρῃ
Τὴν ζέστη, ὅπου εἶναι σ' ἐκεῖνα 'κεῖ τὰ μέρη,
Καὶ τὸν καπνὸ ποῦ βγαίνει ἀπὸ τὰ πυροβόλα,
Καὶ ἔτσι πιὰ στὰς Θήβας θὰ ἄφιναν τὰ κῶλα
Οἱ ἔφεδροί μας ὅλοι,
Πρὶν πάρουμε τὴν Πόλι.

κράτη ὑπήκοα καὶ πληρώνουσι χαράτζι, σηκώθηκαν, ὄχι γιὰ νὰ πολεμήσουν διὰ τὴν ἐλευθερία των, ἀλλά, σὰν νὰ ἦσαν τίποτε μεγάλαι δυνάμεις, ἐζήτησαν νὰ κάμουν κατακτήσεις, διότι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἡ Ῥωσία εἴξευρε ὅτι περιπλέκονται ὥς τὸν πάτο τὰ πράγματα. Τί συνέβη ὅμως; Ἀφοῦ ἡ Σερβία τὴν ἔπαθε οἰκτρότατα, καὶ ἡ Ἐρζεγοβίνη καὶ Βοσνία καθυπετάχθη, καὶ ἐσφάχθησαν τόσαις χιλιάδες Βουλγάρων, ἡ Ῥωσία εἶδε ὅτι πλέον ἔπρεπε νὰ καταβῇ ἡ ἰδία εἰς τὸν πόλεμο, καί, ἐνῷ αὐτὴ εἶναι κράτος τυραννικὸ καὶ ἔχει τὴν φοβεροτέρα ἀπόλυτο μοναρχία τοῦ κόσμου, λέγει πῶς κάμει τὸν πόλεμο διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Χριστιανῶν!

Τώρα τί θὰ συμβῇ! Βεβαίως ἡ Τουρκία μὲ ὅλαις ταῖς προφητείαις τοῦ Ἀγαθαγγέλου δὲν θὰ χαθῇ, ἀλλὰ ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ῥουμανία καὶ ἡ Σερβία θὰ γίνουν κράτη ἐλεύθερα, καὶ θὰ χρεωστοῦν εἰς τὴν Ῥωσίαν μεγάλην εὐγνωμοσύνην, καὶ θὰ ἦναι τυφλὰ ὄργανα αὐτῆς. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἡμεῖς μένομε στὰ κρύα τοῦ λουτροῦ καὶ ἀντὶ τῆς Τουρκίας, ποῦ ἔχομε ἕως τώρα ἐχθρὰ ἄσπονδο, θὰ ἔχωμεν εἰς τὸ ἑξῆς καὶ τὰ νέα Σλαβικὰ βασίλεια, τὰ ὁποῖα θὰ ἦναι χαρφὶ μέσα στὴ χαρδιά μας.

Τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάμωμεν τώρα; Τώρα; Τώρα ποῦ τὰ κάμαμε σὰν τὰ μοῦτρα μας τίποτε δὲν μποροῦμε νὰ κάμωμε. Μᾶς μένει μ' ὅλα ταῦτα μιὰ μικρὴ ἐλπίδα ἀκόμη. Νὰ ὁπλισθοῦμε ὅσο μποροῦμε καλὰ καὶ νὰ ἤμεθα ἕτοιμοι· ἅμα δὲ τελειώσει ὁ πόλεμος καὶ γίνη ἀνακωχή, διὰ νὰ διαπραγματευθῇ ἡ εἰρήνη, τότε θὰ ποῦμε καὶ ἡμεῖς, σταθῆτε, ἔχομε καὶ ἡμεῖς ἀπαιτήσεις καὶ δίκαια, τὰ ὁποῖα ἀναγνωρίζει ὅλη ἡ Εὐρώπη. Αὐτὴ ἡ γωνία ποῦ ἔχομε δὲν μᾶς χωρεῖ, θέλομε νὰ τὴν μεγαλώσετε ὀλίγο, καὶ ἂν μᾶς ποῦν δὲν μποροῦμε, τότε φόρα τὰ γιαταγάνια καὶ στὴν Ἤπειρο. Τί θὰ συμβῇ τότε; ἡ Εὐρώπη, ἡ ὁποία θὰ ζητῇ μὲ κάθε τρόπο νὰ κάμη τὴν εἰρήνη, ἅμα ἰδῇ πῶς ἡμεῖς ξετρυπώσαμε στὴ μέση θὰ πῇ, καὶ ἀκόμη νικημένοι ἂν ἤμαστε, σταθῆτε, τί θέλετε; Τὴν Ἤπειρο-Θεσσαλία. Καλά, νά, σᾶς τὴν δίνομε, πάρτε την καὶ ἀϊντεῖτε στὸ διάβολο καὶ ἡσυχάσετε.

Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν λοιπὸν αὐτό, πρέπει χωρὶς φωναῖς καὶ διαδηλώσεις καὶ μουρμούραις νὰ πάρωμεν ὅλοι τὰ ὅπλα καὶ νὰ γυμναζώμαστε. Ἐπάνω εἰς τὸ ἴδιο θέμα, ἔχει ὁ Ἀριστοφάνης εἰς τὸ ἐρχόμενο φύλλο νὰ προσθέση καὶ ἄλλα γιὰ τὴ Ῥωσία καὶ διὰ τὴν θέσι μας, ἡ ὁποία εἶναι διὰ τὸ μέλλον ἀπελπιστική. Νὰ τὰ λέμε καὶ νὰ μὴ ξεροκοκκινίζωμε.

ΚΟΥΛΟΥΒΑΧΑΤΑ·

Οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους, κουρασθέντες πλέον ἀπὸ τὰς πολλὰς ἐργασίας, ἀναχωροῦσι γεμάτοι ἀπὸ εὐχαρίστησιν, διότι τὰς 1500 δραχμὰς ἐσαβούρωσαν, χωρὶς νὰ κάμωσι τίποτε. Νὰ μᾶς ζήσουν.

═

Εἰς τὰ μεθόρια συνέβησαν μικρά τινα καυγαδάκια μεταξὺ Ἑλλήνων τινῶν καὶ Τούρκων. Καλὴ πρόοδο.

═

Ἀφίχθησαν διὰ τῆς «Ἀφροέσσης» 33 ἄνδρες, φεύγοντες ἐκ τῆς Ἀσίας. Ἅπαντες οὗτοι κατετάχθησαν εἰς τὸν στρατόν. Καλῶς ὡρίσατε, παλληκάρια μας.

═

Οἱ Ῥῶσοι προοδεύουσιν εἰς τὸν Δούναβιν καὶ εἰς τὸ Κάρς. Οἱ Τοῦρκοι δὲ καταγίνονται δραστηρίως εἰς τὸ νὰ τηλεγραφῶσι ψέμματα εἰς ὅλο τὸν κόσμο. Καὶ οὗτοι καὶ ἐκεῖνοι ἐκπληροῦσι καλῶς τὸ καθῆκόν των.

═

Ἂς ποῦμε κι' ἐμεῖς ἕνα καλό. Περέστημεν εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Βαρβακείου Λυκείου καὶ ὁμολογοῦμεν ὅτι πολὺ εὐχαριστήθημεν ἐκ τῆς καθ' ὅλα προόδου τῶν σπουδαστῶν αὐτοῦ. Τὸ Λύκειον τοῦτο ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον καὶ πατρικὴν ἐπιτήρησιν τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ κ. Στ. Κωνσταντινίδου καὶ τὴν ἐπιμελῆ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν μέριμναν, χωρεῖ στερρῶς πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ. Πάντες οἱ παρευρεθέντες ἐξεδήλωσαν τὴν ζωηρὰν αὐτῶν εὐχαρίστησιν διὰ τὴν ὁμολογουμένην πρόοδον τῶν σπουδαστῶν. Τὸ καθ' ἡμᾶς συγχαιρόμεθα ἀπὸ καρδίας τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ κ. Σ. Κωνσταντινίδην δι' ὅσους κόπους κατέβαλλεν ὅπως ἐπιδείξῃ οἵους ἐπέδειξεν ἀγλαοὺς καρπούς.

═

Ἡ Ἐθνικὴ τῆς Ἑλλάδος Τράπεζα προσπαθεῖ νὰ ἐξομοιωθῇ μὲ τὸ ἄστατον τῆς ἕδρας της, (κλίμα), οὕτω λ. χ., προχθὲς ἐπώλει τὸ συνάλλαγμά της ἐπὶ Παρισίων πρὸς δρ. 1,16, καὶ ἐπειδὴ ἐπληροφορήθη φαίνεται ὅτι καὶ ἄλλοι πωλοῦσι, τὸ ὑπεβίβασεν εἰς δρ. 1,15, ἵνα ἀνετώτερον περισυνάζουσα τὰ τῶν ἄλλων κερδοσκοπήσῃ δι' αἰφνηδίας ὑπερτιμήσεως. Εὐεργετικὸν τῷόντι ἵδρυμα.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἀριστοφάνους».

Ἡ ὑποφαινομένη, μετερχομένη τὸ ἐπάγγελμα τῆς ῥαπτρίας τῶν γυναικείων ἑλληνικῶν ἐνδυμάτων (ἀρβανίτικα), καὶ λαβοῦσα ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀρκούσας παραγγελίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, καὶ ἰδίως νυμφικῆς τινος στολῆς, παραδοθησομένης εἰς τὴν β'. τοῦ Πάσχα ἑβδομάδα, παρέλαβον, διὰ τὸ ἐπεῖγον τῆς ἐργασίας, τὴν κ. Παγώνα, ἧς τὴν εἰς τὰ κεντήματα ἱκανότητα ἐγνώριζον, βοηθόν, ἐν γνώσει καὶ ἀδείᾳ τῆς τε μητρὸς καὶ συγγενῶν της. Ἔκτοτε ἡ νέα εἰσελθοῦσα εἰς τὴν κατοικίαν μου εἰργάζετο ἀόκνως καὶ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐξῆλθε ταύτης, ὅτε μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν, προὐτίθετο ν' ἀπέλθῃ, κακῇ τύχῃ, προσεβλήθη ὑπὸ πνευμονίας.

Τούτου δ' ἕνεκα, ἀποκαλῶ αἰσχρὰν συκοφαντίαν, πάνθ' ὅσα κατὰ τῆς ἐν λόγῳ νέας ἔγραψε πρὸς καταστροφὴν τῆς τιμῆς αὐτῆς, μοχθηρὸς καὶ ἐναγὴς συκοφάντης, πρὸς ὃν ἀντιτάσσω ὑψηλὴν περιφρόνησιν.

ΕΛΕΝΗ Ι. ΣΚΙΑΠΟΥ.

Σ. Α. Καταχωρίζοντες τ' ἀνωτέρω ἐκπληττόμεθα ἀληθῶς διὰ τὸ μέγεθος τῆς κακοήθους συκοφαντίας, πολὺ δὲ περισσότερον, διότι συμπαρασύρει δωρεὰν καὶ τὸ ὄνομα ἐντίμου πολίτου καὶ οἰκογενειάρχου, ὅστις, καθὰ βασίμως ἐπληροφορήθημεν, τὴν ἐλαχίστην γνῶσιν δὲν ἔχει· συνέρραψε δὲ τὴν κατ' αὐτοῦ συκοφαντίαν ὁ διατριβογράφος ἐκ κακῆς προθέσεως καὶ πρὸς ἀξιόμεμπτον καὶ παγερὰν συκοφαντίαν.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Ὁ ἐκ Κων)πόλεως ἀνταποκριτὴς τοῦ «Τηλεγράφου», ὑπερασπιζόμενος τὰς ἑλληνικὰς ἐφημερίδας τῆς Τουρκίας, τὰς ὁποίας ὑβρίζει δῆθεν τὸ «Μέλλον» ὡς μὴ γραφούσας ἑλληνοπρεπῶς, μεταξὺ τῶν ἄλλων γράφει καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ δημοσιογραφία ἐδῶ, ἡ ἑλληνικὴ πρὸ πάσης ἄλλης, ὁμιλεῖ διὰ παραβολῶν, (1) καὶ ἀφίνει εἰς τὴν εὐφυΐαν τοῦ ἀναγνώστου πολλὴν μαντικὴν ἐργασίαν (2). Αἱ σατυρικαὶ μάλιστα ἐφημερίδες (3) ἀδύνατον εἶναι νὰ φαντασθῆτε μετὰ πόσων καὶ ποίων ὀφιοειδῶν ἑλιγμῶν (4) προσπαθοῦσι νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπόν των, καὶ πόσον εὐχαριστοῦνται, ὅταν τὸ δημόσιον κατορθώσῃ νὰ τὰ ἐννοήσῃ (5). Ἕνεκα τῆς θέσεώς του ταύτης ὁ τύπος εἶναι ἐνταῦθα τεχνικώτερος περὶ τὸ ἐκφράζειν τὰς ἰδέας του (6), λεπτότερος καὶ εὐφυέστερος (7) ἐξευρίσκειν τρόπους πρὸς ἔκφρασιν αὐτῶν, ἀλλ' ἐπειδὴ στερεῖται τῆς παρρησίας, ἥτις χαρακτηρίζει τὸν τύπον εὐνομουμένων κρατῶν, δὲν ἔχει νεῦρα (8), δὲν ἔχει ὀστᾶ (9), εἶναι ὅλος σὰρξ ὡς μῦς, καὶ λαγωὸς ὡς ἀσπάλαξ (10). Ἀλληλούϊα.

---

1). Οἱ βυζαντινοὶ ἀνέκαθεν διεκρίθησαν διὰ τὴν μεγάλην καλογερικὴν εὐρυμάθειάν των. Ἔφαγον ὡς νὰ εἴπωμεν τὰς παραβολὰς τοῦ Εὐαγγελίου μὲ τὸ κουτάλι, καὶ διὰ τοῦτο γινώσκουσι νὰ ὁμιλῶσι διὰ παραβολῶν, αἱ ὁποῖαι τίποτε ὡρισμένως δὲν ἐκφράζουσιν ὡς δυνάμεναι κατὰ τὸ δοκοῦν ἑκάστου νὰ ἑρμηνευθῶσιν. Ἐκτὸς τῆς ἀηδίας, οὐδὲν ἄλλο αἱ παραβολαὶ εἰς τὴν ἐποχήν μας, καλὸν δυνατὸν νὰ ἐπιφέρωσιν.

2). Μπράβω. Ὡραῖα, θεῖα, ἐξαίσια. Διὰ νὰ ἀναγνώσῃ τις καὶ ἐννοήσῃ τὰς βυζαντινὰς ἐφημερίδας, πρέπει νὰ γίνῃ μάντις. Ἀλλ' εὐλογημένοι βυζαντινοὶ συνάδελφοι, τὰς ἐφημερίδας τὰς ἀναγινώσκει τις διὰ νὰ γυμνάζηται εἰς τὴν μαντικήν, ἢ ὅπως διὰ καθαρῶν σκέψεων καὶ λόγων διαφωτισθῇ ἐπὶ τῶν ἐν γένει ζητημάτων πολιτικῶν τε καὶ μή; Νοεῖτε ἃ λαλεῖτε, καὶ ἃ λαλεῖτε ἐννοεῖτε;

3). Σατυρικαὶ ἐφημερίδες; Καὶ ποῦ εὑρέθησαν τοιαῦται ἐν Βυζαντίῳ; Τὰ νερόβραστα καλαμπούρια καὶ αἱ ἄγγουραι παραβολικαὶ εὐφυΐαι πολλὴν τὴν μαντικὴν ἐργασίαν ἀπαιτοῦσαι, ταῦτα, σάτυραι καλοῦνται; ὄχ ἀδελφέ!

4). Βρὲ τί 'ν' τοῦτα; Ὀφιοειδεῖς ἑλιγμοὶ χωροῦν ποτὲ εἰς τὴν σατυρογραφίαν, ἥτις ὀφείλει νὰ λέγῃ παντοῦ καὶ πάντοτε τὰ σῦκα σῦκα καὶ τὰς γυναῖκας γυναῖκας;

5). Νὰ τὰς ἐννοήσῃ; Ἀκούετε; Δηλαδὴ ἀναγινώσκων τις τὰ βυζαντινὰ σατυρικὰ (;) φύλλα τίποτε δὲν ἐννοεῖ. Ὡραία δουλειά. Ἀμ τότε πῶς δὲν κάμετε σχόλια, ἐπεξηγήσεις, διασαφήσεις, παρατηρήσεις, παραπομπάς, ἑρμηνείας, σημειώσεως, παραφράσεις, ἀφοῦ γράφετε σατύρας ἱερογλυφικάς;

6). Πράγματι, ἀπαιτεῖται μεγίστη τέχνη νὰ γράφῃ τις ὅ,τι θέλει καὶ νὰ μὴ ἐννοεῖται παρ' οὐδενός, ἴσως δὲ οὔτε αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ μὴ ἐννοῇ τί γράφει.

7). Λεπτότερος τὸ παραδεχόμεθα. Ὢ! εἶναι πολὺ λεπτὰ τὰ βυζαντινὰ πράγματα. Ὅλος ὁ κόσμος γνωρίζει ὁπόσην λεπτότητα ἔχουσιν οἱ Τοῦρκοι καθ' ὅλα. Ἡ λεπτότης ἡ Ἀσιατικὴ εἶναι διαβόητος. Ἡμεῖς οἱ βάναυσοι Ἀθηναῖοι δὲν εὐτυχήσαμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς νὰ γνωρίσωμεν τὴν βυζαντινὴν λεπτότητα, ἀκροθιγῶς ὅμως μετελάβομεν αὐτῆς ἐκ τῶν Φαναριωτισσῶν. Ἀφοῦ λοιπόν, καταρρίπτομεν ἡμεῖς τὰ ὅπλα ἀπέναντι τῆς βυζαντινῆς λεπτότητος, νομίζομεν ὅτι δίκαιον εἶναι νὰ καταρρίψωσι καὶ οὗτοι τὰ ὅπλα τῆς εὐφυΐας εἰς τοὺς πόδας ἡμῶν. Πρὸ τῆς ἀττικῆς δὰ εὐφυΐας ὅλος ὁ κόσμος κλίνει γόνυ, πολλῷ δὲ καὶ μᾶλλον οἱ βυζαντινοὶ ἱερογλυφικοὶ σατυρικοί.

8). Ἄρα εἶναι νευρόσπαστον. Συγχαιρόμεθα τὸν βυζαντινὸν σατυρικὸν τύπον.

9). Ἄρα εἶναι ψοφῆμι. Αἱ ποιητικαὶ ἐκφράσεις εἰς τὸν πεζὸν λόγον δὲν ἐπιτρέπονται. Μᾶς ἐννοοῦν τάχα οἱ βυζαντινοὶ συνάδελφοι;

10). Ὕστερον ἀπὸ ὅλα αὐτά, ὁ βυζαντινὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ «Τηλεγράφου», ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς βυζαντινῆς δημοσιογραφίας, δὲν ἔχε νέα νὰ προσθέσῃ ἄλλο τι εἰμή, ὅτι ἡ βυζαντινὴ δημοσιογραφία εἶναι ἴσον τὸ Ο.

Συγχαιρόμεθα ἐκ ψυχῆς τόν τε ὑπερασπιστὴν καὶ συνήγορον ὡς καὶ τοὺς ὑπερασπιζομένους.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΑ.

Κατὰ τὸ σύστημα τῶν βυζαντινῶν εὐφυῶν σατυρικῶν, δι' ἑλιγμῶν ὀφιοειδῶν, διὰ παραβολῶν τῶν ὁποίων ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τὸ δημόσιον τὸν σκοπὸν καὶ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐννοήσῃ, καὶ μαντικὴν ἂν κατέβαλεν ἐργασίαν, ἐπιχειροῦμεν πρὸς τέρψιν τοῦ βλακώδους κοινοῦ τῆς Ἀττικῆς νὰ γράψωμεν τὰ κάτωθι καλαμπούρια, ζητοῦντες συγγνώμην παρὰ τῶν εὐφυῶν σατυρικῶν τοῦ Βυζαντίου ἂν που ἀποτυγχάνωμεν. Ἄλλως δὲν ἔχομεν τὴν εὐφυΐαν των, τὸ ὁμολογοῦμεν.

ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΟΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΝ.

Μία γάττα, ποῦ φωνάζει νιάου νιάου εἶναι γάττα; Ὅποιος ἐννοήσει τί δηλοῦσιν οἱ λόγοι μας οὗτοι εἶναι ἔξυπνος μποῦφος!..

ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Τοῦτο εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ ἔχουνε πολλὴ εὐφυΐα καὶ διαβάσετέ το μὲ προσοχὴ διὰ νὰ γελάσετε.

Ἀρχοντοχωριάτης θεάτρου! ἐφώναζε χθὲς τὸ βράδυ ἕνας λοῦστρος.—Γιατί δὲν φωνάζεις, βρέ, μόνον ὁ Ἀρχοντοχωριάτης; τοῦ εἶπε ὁ Ναούμ.—Γιατί, ἀπεκρίθη ὁ λοῦστρος, εἶναι καὶ ὁ Ἀρχοντοχωριάτης τῆς «Ὥρας», καὶ γιὰ τοῦτο κάνω διάκρισι.

ΤΡΙΤΟ.

Τοῦτο τὸ τρίτο καλαμπούριον εἶναι ἀπὸ τὰ δύσκολα καὶ ἀπαιτεῖται μαντικὴ ἐργασία διὰ νὰ τὸ ἐννοήσετε.

Ἦτανε μιὰ φορὰ μιὰ γυναῖκα θηλυκὴ καὶ ἕνας ἄνδρας ἀρσενικός. Αὐτὸς ὁ ἄνδρας καὶ αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἀγαπηθήκανε καὶ ὕστερα ἀπὸ κάμποσο καιρὸν ἐκάμανε γάμο καὶ χαραῖς, καὶ ζοῦν τώρα καὶ βασιλεύουν. Οὔτε ἐγὼ ἤμουνα ἐκεῖ οὔτε σεῖς νὰ τὸ πιστέψετε.

ΤΕΤΑΡΤΟ.

Τοῦτο εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ εἶναι μὲ μεγάλη λεπτότητα, ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ μεταγίνῃ ἄλλο μὲ περισσότερη.

Ἕνα γουρούνιον καὶ ἕνας γάδαρος ἀνεβῆκαν ἀπάνω εἰς τὴν μύτη τοῦ Κατζικαπῆ καὶ τὴν ἐκόπρισαν, καὶ ὁ Κατζικαπῆς εἶπε, εὐχαριστῶ σας καὶ εἰς ἔτη πολλὰ καὶ τοῦ χρόνου.

ΠΕΜΠΤΟ.

Τοῦτο εἶναι τεχνικὸ πολιτικὸ καλαμπούριον ἀπὸ ἐκεῖνα ποῦ γράφουν βυζαντιναῖς σατυρικαῖς ἐφημερίδες, ὅταν θέλουν νὰ τοὺς παύσῃ ἡ κυβέρνησις τὴν ἐφημερίδα τους.

Πρέπει ὁ Σουλτάνος νὰ ψαλλιδισθῇ χωρὶς ἄλλο καὶ νὰ παλουκωθοῦν ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ καὶ διότι ὁ μ. Βεζύρης, ἔβγαλαν διάταγμα νὰ πηγαίνουν καὶ οἱ Χριστιανοὶ στὸ τουρκικὸ στρατό, πρᾶγμα ποῦ δὲν θὰ γίνῃ ποτὲ καὶ χίλια μασκαροφερμάνια ἂν βγάλῃ ὁ Σουλτάνος ὁ ἄθλιος.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Παράδοξος ἀνακάλυψις καὶ ἀρωγὸς τῆς Ἰουδαϊκῆς Μυθολογίας. Ἐπειδὴ ἐδηλώσαμεν ὅτι διατριβὰς ἀφορώσας γυναῖκας, ἀπηγορευμένους καρπούς—δὲν δημοσιεύομεν, ἡ εὐφυὴς Ἀττικὴ κοινωνία μᾶς ἔρριψε σωρείαν ἐν τῷ κιβωτίῳ γραμματίων γυναικοδουλειῶν. Ἐκ τούτων κατ' ἔγκρισιν καταχωρίζομεν τὰ ἀθλιέστερα.

***

Γνωστοποιοῦμεν τοῖς φίλοις Ι. Ο.—Ι. Χ. καὶ Γ. Α. (τὸν ἀρχοντοχωριάτην), ὅτι ἐπανῆλθεν ἐκ Καλκούτας φαιδρὰ καὶ χαρίεσσα (ἀλλ' ὀλίγο μαυρισμένη ἀπὸ τὴ θάλασσα) ἡ δεσποσύνη Β. Καὶ ἂς λάβουν τὰ μέτρα των.

Γ. Α

***

Ὁ νεανίας Ἀντώνιος, ὁ γνωστὸς τῇ δεσποσύνῃ Στυρίᾳ Α...ρ... κτλ. τὴν παρακαλεῖ νὰ τοῦ στείλῃ τὴν ἀλληλογραφίαν του διὰ νὰ τοῦ στείλῃ κ' ἐκεῖνος τὴν ἰδικήν της, ἵνα μὴ ἀποστείλῃ αὐτὴν εἰς τὸν «Ἀριστοφάνην» μὲ τὴν ὑπογραφήν του, καὶ ἴδωσι πλέον καὶ αἱ φίλαι της Π. Ο.—Ε. Θ. Π. κτλ. τὰ πύρινα αἰσθήματά της.

Σ. Α. ὁ ἐρωτόληπτος Ἀντωνάκης μας μᾶς κάμει τὴν χάριν νὰ φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖον μας τὰ δύω φραγκάκια, καὶ τότε ἂς κάμῃ μὲ τὴν Στυρία, στηρεῖαν δεκάρας πάσχων, ἐργολαβίαν. Ἄκουσες;

***

Ὁ λιγνὸς ἱππότης Μ. Α. ἀπεπειράθη ν' ἀπαγάγῃ νέαν τινὰ Σ.., ἀλλὰ κατὰ κακὴν τύχην τοὺς ἔπιασαν στὰ πράσα. Ἐκ τῆς ἐρήμην ταύτης ἀπαγωγῆς ὠφελήθη μόνον ὁ ἁμαξᾶς δύο εἰκοσιοκτάρικα μόνον. Εὔχομαι αὐτοῖς καὶ εἰς ἔτη πολλὰ καὶ καλὴν εἰς τὸ ἑξῆς ἐπιτυχίαν.

Κωστάκης Σ. Σ.

***

Ὁ νεαρὸς κόμης Β. Ν. κάνει συχνοὺς περιπάτους ἀπὸ τὰ Γύφτικα. Πρὸς τὸ καλόν του τὸν συμβουλεύομεν νὰ παύσῃ διαβαίνων, διὰ νὰ μὴν φάγῃ λούρτιμο γύφτικο καὶ γίνῃ καὶ αὐτὸς γύφτος, καθὼς τοῦ ἁρμόζει.

Γύφτος.

***

Ὁ Σχολάρχης τοῦ α'. ἑλλ. σχολείου κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῶν ἐξετάσεων αἰσθάνεται τόσην συμπάθεια πρὸς τὰ παιδιά, ὥστε μπρὸς σ' ὅλον τὸν κόσμο διὰ καλὰ καθούμενα καὶ γιὰ τὸ τίποτε, χαϊδεύει μὲ γροθιαῖς καὶ σφαλιάραις τὰ παιδιά, ὥστε τὰ κάμει νὰ γελᾶνε μὲ δάκρυα, ἐνῷ τὰ συμβουλεύει μὲ τὴ μικρὴ φωνάρα του, ὅλο μὲ καλὰ λόγια π. χ. να χαθῇς γαϊδοῦρι, χαμάλη, βρωμόσκυλο κτλ. Σὲ παρακαλῶ μὴ τὸν κατηγορήσῃς πῶς οἱ μαθηταί του δὲν μανθάνουν τίποτε, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἔχει καλὸν τρόπο

Α.

***

Ὡραία παράστασις ἐγένετο πρό τινων ἡμερῶν ἐν τῇ συνοικίᾳ Πλάκας παρὰ τὸν ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως. Δρῶντα πρόσωπα εἰσὶν ὁ Φωκίων Πέπας, ὅστις ἠρνεῖτο ν' ἀποδώσῃ τῇ πρὸ πολλοῦ φίλῃ του Ε. Ε. τὰς ἐπιστολάς της, ἥτις τῷ κατέστη ἀπεχθής, ἕνεκα βλάβης, ἣν ὑπέστη εἰς τὸν ὀφθαλμὸν παρ' ἐκείνης ἑσπέραν τινά, ὡς μὴ ἐπιτρεψάσης ν' ἀποθέσῃ ἀσπασμὸν ὑπὲρ τῆς δίκην κωδωνοστασίου ῥινός της. Ἤδη ἡ χαρίεσσα Ε. Ε. τυγχάνει φίλη τοῦ εὐήθους Παναγιώτη Κανέλλη. Ἕτερος πρωταγωνιστὴς εἶναι ὁ Ἄγγελος Δημακόπουλος μετὰ τῆς Α. Σ. οἰκοτρόφου παρὰ τῷ οἴκῳ Λ. Ε. ὕστατος δὲ πάντων εἶναι ὁ κ. Γεώργ. Παππαδούκας. φίλος τῆς Α. Λ. Ἅπασαι αὗται εἰσὶ μαθήτριαι. Ἐπιστῶμεν προσοχὴν εἰς τοὺς κηδεμόνας τῶν τε νέων καὶ νεανίδων πρὸς ἀποφυγὴν μελλόντων δυστυχημάτων ἀνεπανορθώτων.

Ι. Α. Π.

***

Οἱ καθ' ἑκάστην διερχόμενοι δύο νέοι ὄπισθεν τῆς ῥωσσικῆς ἐκκλησίας καλὰ θὰ κάμουν νὰ μὴ ξαναπεράσουν, διὰ τὸ καλόν των.

Κ. Α. Β.

***

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου διδασκάλου τῶν δημοσίων ἁλάτων, τελεῖ τὴν Κυριακὴν ὁ κ. Νικητόπουλος ἐν τῷ ἐν Ἀναβύσῳ ναῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου, εἰς ἀμοιβὴν τῶν κόπων καὶ μόχθων οὓς κατέβαλλεν ὅπως ἀναδείξῃ αὐτὸν ἀντάξιον μαθητὴν τῆς ταχυδακτυλουργικῆς τέχνης.

Ὅθεν καλεῖ πάντας τοὺς χρηματίσαντας ἁλαταποθηκαρίους Ἀναβύσου νὰ παρευρεθῶσιν ἐν μεγάλῃ στολῇ, ὡς καὶ τοὺς ζυγιστὰς καὶ καραγωγεῖς, ἵνα ἑνώσωσι τὰς δεήσεις αὐτῶν μεθ' ἡμῶν, καὶ οὕτω ἐξοφλήσωσι τὸ πρὸς τὸν μακαρίτην μέγιστον χρέος των.

Ὁ βοηθὸς τοῦ ταχυδακτυλουργοῦ

Χ. ΚΡΑΣΟΚΑΝΑΤΑΣ.

Καὶ ξέρετε ὁ ἥλιος ἔξω ἐκεῖ πῶς ψήνει;
Ὅλη τὴ 'μέρα βράζει καὶ καίει σὰν καμίνι,
Καὶ ἂν στὸν ἥλιο μέσα μισὴ στιγμὴ καθίσῃς,
Μπορεῖς σὰν τὸν Ἀράπη ἀμέσως νὰ μαυρίσῃς,
Κι' ἂν μία ὥρα μένῃς,
Ζουρλαίνεσαι, πεθαίνεις.

Λοιπὸν συλλογισθῆτε τί ἤθελαν νὰ πάθουν
Καὶ ὅσοι θὰ πηγαίναν γυμνάσια νὰ μάθουν.
Θὰ κακαρώναν ὅλοι στὸν ἥλιο καὶ στὴν ψεῖρα
Καὶ θάμεν' ἡ πατρίς μας ἀπὸ ἐφέδρους χήρα
Κι' ὁ πόλεμος πρὶν γίνῃ,
Θὰ ἄρχιζε νὰ σβύνῃ.

Ὑπομονή, καὶ ἅμα ἡ ζέστη λιγοστέψῃ
Καὶ μιὰ ψιλὴ βροχοῦλα τὴν σκόνη ξεπαστρέψῃ,
Αἴ! τότε ἂς ἀφήσῃ ἀμέσως κατὰ μέρος
Τὰ πράγματά του ὅλα ὁ νέος καὶ ὁ γέρος,
Πιοτὰ καὶ πριμαδόνας,
Κι' ἂς πάῃ στοὺς στρατῶνας.

Θὰ πῆτε ὅμως τώρα, ἂν ἔξαφνα τελειώσῃ
Ὁ πόλεμος, ποῦ κάνουν οἱ Τοῦρκοι καὶ οἱ Ῥῶσοι,
Κι' οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι ἀκόμη γυμνασμένοι,
Ὁ πόλεμός μας τότε δὲν θὰ 'μπορῇ νὰ γένῃ
Καὶ μιὰ μικρὴ ἐλπίδα
Δὲν μένει στὴν πατρίδα.

Καὶ τί θὰ μᾶς πειράξῃ, ἐὰν χαθοῦν οἱ κόποι
Καὶ μιὰ γωνιὰ στὸ ἔθνος δὲν δώσῃ ἡ Εὐρώπη;
Δὲν εἶναι τάχα κρῖμα γιὰ τὸ νησὶ τῆς Κρήτης
Καὶ μιὰ Μακεδονία νὰ ἔλθῃ μηνιγγίτης
Ἢ τύφος νὰ μᾶς πάρῃ
Κανένα παλληκάρι;

Ἂν θέλῃ ἡ Εὐρώπη τὰ μέρη μας ἂς δώσῃ·
Εἰδ' ἄλλως, ἂν δὲν θέλῃ, μὴ φτάσῃ καὶ μὴ σώσῃ.
Καλλίτερα νὰ ζοῦμε, ἐδῶ εἰς τὴν Ἀθήνα,
Καθὼς καὶ τώρα ζοῦμε, μὲ φτώχεια καὶ μὲ πεῖνα,
Παρὰ ψημένοι ὅλοι
Νὰ 'μποῦμε μὲς' στὴν Πόλι.

ΔΈΛΤΙΟΝ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Ἀφίχθησαν ἡ κυρία Ἀχρηματία μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου συζύγου της Φουκαρᾶ, ἡ κ. Ἀναργυρία μετὰ τοῦ τέκνου της Χαρτονομίσματος, καὶ ἡ δεσποσύνη Τοκογλυφία μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς Κερδοσκοπίας.

Ἀνεχώρησαν, ὁ κ. Χρυσὸς μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Λίρας, ὁ κ. Ἄργυρος μετὰ τῶν συγγενῶν του Ταλλήρων, καὶ Δραχμῶν.

Ἀπεβίωσεν, τὸ μικρὸν τέκνον Ἐμπόριον, ἡ δεσποτύνη Συναλλαγή, Συναλλαγματική, Πίστωσις καὶ ἡ Βουλή.

Ἐγεννήθησαν, ἡ Στασιμότης, ἡ Πτωχεία, Ἐφεδρεία, Ἐθνοφυλακή, Φιλοπατρία, νεκρά, καὶ ὁ Πόλεμος, ἀσθενὴς καὶ ἑτοιμοθάνατος.

Ἐτελέσθησαν γάμοι, τῆς κυρίας Φυγοπονίας μετὰ τοῦ κ Ὀκνηροῦ, τῆς κ. Ὑπαλληλίας μετὰ τοῦ κ. Παυσανίου, τῆς κ. Χρεωκοπίας μετὰ τοῦ κ. Δανειστοῦ, καὶ τῆς κ. Ἀθλιότητος μετὰ τοῦ κ. Ἐλεεινοῦ.

Δημόσιος ἀσφάλεια. Ἡ κ. Πολυπρόσια προσεβλήθη πολλάκις τὴν ἑβδομάδα ταύτην ὑπὸ τῆς ἑταιρίας τῶν Μεθυσοκοττάβων. Τὰ γύναια τῶν ζυθοπωλείων πάντα χαίρουσιν ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς Ἀστυνομίας ἄκραν ὑγείαν, πλὴν μιᾶς εὐτραφοῦς καθολικῶς πασχούσης παρὰ τὰ Χαυτεῖα. Ἀλλὰ περὶ ταύτης οὐδεμία φροντὶς ἐλήφθη, χάριν τῆς γενικῆς βλάβης τῶν θαμώνων τοῦ ζυθοπωλείου ἐκείνου.

Τυχαῖα συμβάντα· πολλαὶ οἰκίαι ἐγυμνώθησαν διὰ νυκτὸς ὑπὸ τῶν νυκτοκλεπτῶν, καὶ πολλὰ δυσάρεστα συμβάντα ἐτελέσθησαν, ὅλως ἀνάξια λόγου.

Ἀγορά. Ῥυπαρότης μεγάλη. Καύσων, εἰς ὑπερτίμησιν. Κονιορτὸς περιζήτητος. Ἥλιος ἐπιθυμητός. Ἄνεμος θερμὸς πολὺς εἰς τὰς παρακαταθήκας. Πληξις εἰς ὑποτίμησιν ἕνεκα τοῦ πλεονασμοῦ αὐτῆς.

ΜΟΥΤΣΟΥΝΕΣ.

Διὰ τὰ ἑξῆς ζωντανὰ ζητοῦμεν ἀκριβεῖς καὶ σαφεῖς πληροφορίας, ὅπως κόψωμεν αὐτοῖς ὡραῖα καὶ κομψὰ διὰ τὴν ῥάχην των σαμάρια. Θὰ ἀνταμείψωμεν δεόντως τοὺς δόντας ἡμῖν τὰς πολυτίμους πληροφορίας.

Αἰγίου. — Νικ. Κωνσταντόπουλος, Ἐμμ. Ἀνδρεοῦτσος καὶ Χ. Σπηλιωτόπουλος, σχολαστικοί.

Ἀνδριτσαίνης. — Παναγῆς Δ. Κιούσης, προκατακλυσμιαῖος.

Ἄνδρου. — Ἰω. Δαπόντες καὶ Σ. Δαπόντες, πρωτοκατεργαραῖοι.

Ἀμοργοῦ. — Δ. Καββαλάρης, κάλπης.

Ἀμφίσσης. — Θεμ. Κοντὸς, κουτεντές.

Γαστούνης.—Ἀναγν. Λεοναρδόπουλος, ἀναγνώστης.

Γαλαξειδίου. — Λ. Γριλλάκης καὶ Ε. Καββάσιλας, κορόϊδα τῆς φανταρίας.

Ζακύνθου. — Ἀναστ. Μπράτης, ψευτοκόμητας.

Θήρας. — Γεώργ. Δημακουλέας, ἀρχιβλάκας.

Καλαμῶν. — Σ. Χρηστάκος, Γρ. Παπαγιάννης, ἀδελφοὶ Κατσόπουλοι, Ἰω. Κοκκορόγιαννης, Ἀντ. Θεοφιλόπουλος, Π. Μπολάνης, Ἀλ. Φίφας, Ἀντ. Ζίππης, Γ. Καραμπίνης, Ἀθ. Δ. Τζάνες, γαϊδουράνθρωποι.

Καλαβρύτων. — Γ. Λεκόπουλος, Εὐθύμ. Πασχάλης, Λεων. Χρηστίδης, ἡγούμενος Μ. ἁγ. Λαύρας, Ἀνδρ. Σπανὸς καὶ Κ. Παπαγεωργίου, γομάρια.

Κορώνης. — Νικόλ. Λαχανᾶς, Περ. Σάκης, κορωνέϊκα πιθάρια.

Κύθνου. — Δ. Ζ. Μπουραντᾶς, βαστάζος.

Κύμης. — Νικόλ. Πόγκας, μπαγαπόντης.

Κυπαρισσίας. — Ν. Κυριμόπουλος, κανάγιας.

Λαμίας. — Φ. Κερκυρόπουλος, Κωνστ. Μαυρέκας καὶ Γ. Ἀσπρέας, γαϊδουροκέφαλοι.

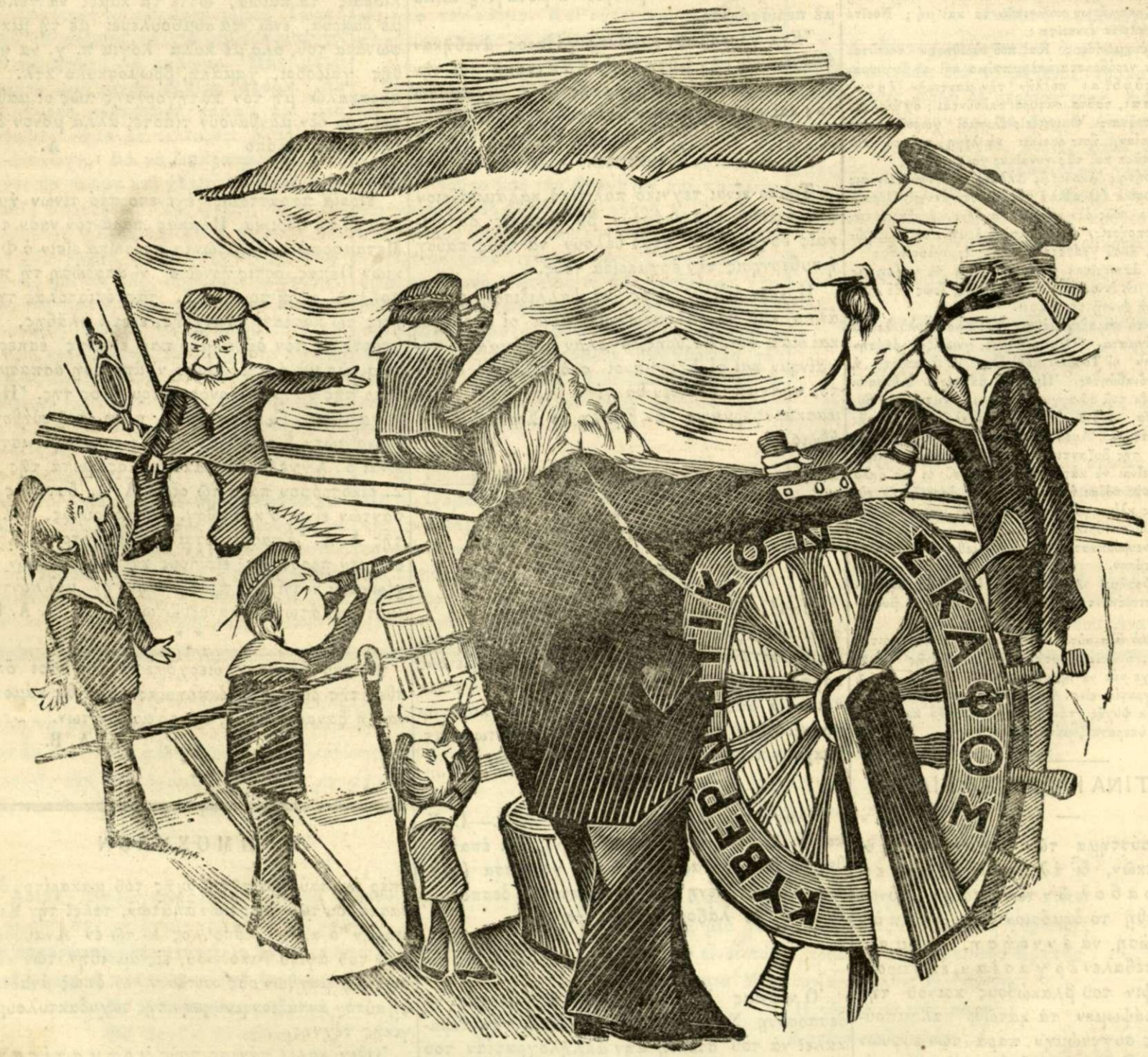

ΚΑΝΑΡΗΣ,

Ὄρτσα λά πάντα! Ἀπὸ τὸ δεξὶ τὸ τιμόνι, ἴσα στὴ Μπόλι, ν' ἀράξωμε μπροστὰ στὸ Τὸ π Χανᾶ. Καὶ μπουρλότο!...

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ,

Μὲ συμπάθιο, Ναύαρχε, νὰ κάνωμε στροφὴ ἐπ' ἀριστερὰ, πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν καὶ ἔπειτα...

ΖΑΗΜΗΣ,

Εἰρήνη, εἰρήνη στὴ θάλασσα. Πρωτόκολλο. Μπουνάτσα...

ΚΑΝΑΡΗΣ,

Τί καιρὸς φυσᾶ;

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ,

Βορρᾶς!..

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ,

Σπὶτ ἴγγλες;

ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ,

Ἐκ θαλάσσης γὰρ γαλην' ὁρῶ!..

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ,

Μωρὲ μᾶς δαίρνει, φοτρτοῦνα τοῦ διαβόλου κι' αὐτοὶ λένε πῶς εἶναι γαλήνη; Ὁ Θεὸς ἀς μᾶς ἐλεήσῃ.